

MAAKS 1

maandblad van de nvsh werkgroep

JEUGD - EMANCIPATIE

f275

MELAI OP DE KORREL

HET IS GEEN
LEVEN
MET ARTIKEL
TWEE -
VIER -
ZEVEN

Peter hapt toe, maar niet meer voor NIKS

JEUGDEMANCIPATIE. Het staat er nu dan toch, vet op de omslag.

Het woord ruikt naar heel wat meer dan een simpel "Pedofilie", of een omslachtig "Oudere-jongere relaties". Eertijds de namen van de werkgroep.

Jeugdemancipatie, het geeft een smaak van strijdvaardigheid: Messcherpe kritieken op school en opvoeders; Rake commentaren over het onrecht, kinderen aangedaan; Stekelige volzinnen over het verminken van de lichaamslustige ontwikkeling en het ondermijnen van kansen op zelfbepaling. Sprankelende verhalen over kinderen op eigen weg. Pittige reportages die glashard helder maken dat kinderen een eigen leven hebben, eigen persoonlijkheden zijn.

Ik raak haast in vervoering bij zo'n opwindende opsomming.

Maar als ik mijn ogen uitwrijf en uit de vervoering ontwaak, dan weet ik het ineens weer. Zo is NIKS niet. Ik dagdroom maar dat het er zo zal uitzien.

PIE-proces van start Beschuldiging tart elk rechtsgevoel

BOB FERGUSON

WAARSCHIJNLIJK BEGINT OP 12 JANUARI HET PROCES TEGEN VIER LEDEN VAN DE ENGELSE PAEDOPHILE INFORMATION EXCHANGE (PIE). MEN VERWACHT DAT HET DRIE WEKEN DUURT. MEN ZIET AF VAN VEPVOLGING VAN EEN VIJFDE IID, DAVID GROVE, DIE ERNSTIG ZIEK IS. HIJ HEEFT KANKER EN IS MEER DAN 75 JAAR OUD.

Het proces kan gezien worden als een verlengstuk van de publieke verontwaardiging die zo'n drie jaar geleden zijn hoogtepunt kende. In de zomer van 1977 stond de Britse pers bol van de verontwaardigde brieven en opruiende artikelen toen Dr. Edward Brongerema op uitnodiging van de homo-bevrijdingsbeweging CHE en van PIE naar Engeland was gekomen voor het houden van een openingswoord op het CHE-congres en het leiden van een 'workshop' over pedofilie. De naam PIE werd symbool voor alle losgewoelde haat. Op regering en volksvertegenwoordiging werd een steeds sterkere druk uitgeoefend om 'iets te doen' aan het ongegeneerd 'opkomen voor de rechten van kinderverkrachters'.

Samenzwering

De activiteiten van PIE bestonden uit het verzamelen van informatie, het uitbrengen van wat pamfletten en boekjes en het beleggen

van bijeenkomsten, alles met het doel het onderwerp pedofilie wat meer bespreekbaar te maken. Ook gaf PIE een blaadje uit met contactadvertenties, bedoeld om pedofielen met elkaar in contact te brengen. Dat laatste is aangegrepen om de 'smerige bende op te rollen'. Een driehonderd jaar oude wet werd uit het stof gehaald waarmee vijf PIE-leden beschuldigd konden worden van 'samenzwering tot het ondergraven van de openbare zeden' ('conspiracy to corrupt public morals'). Het was namelijk wel voorgekomen dat pedofielen die elkaar via die advertenties hadden leren kennen, elkaar pornografisch materiaal hadden toegestuurd. Door de PIE-organisatie aan te pakken (vergaderafspraken in een agenda fungeerden als 'bewijs') dacht men de ontwikkelingen een halt toe te roepen.

Onduidelijk

Stel je voor wat een rechtsonzekerheid als deze beschuldiging straks door de rechter wordt bevestigd. Activiteiten die volkomen legaal lijken te zijn, kunnen ACHTERAF worden vervolgd, door een jury-uitspraak die in feite zijn eigen wet kan maken, want wat is er onduidelijker omschreven dan 'de openbare zeden'? En zelfs het daadwerkelijk ondergraven daarvan hoeft niet te worden aangetoond, want een 'samenzwering' is al voldoende. De maximumstraf voor deze misdaad is theoretisch levenslang.

Peter Geul*

MELAI OP DE KORREL

Minister de Ruitter wordt op zijn wenken bediend. In juli jongstleden vroeg hij om commentaar op het rapport Melai, en dat is er gekomen. In deze NIKS besteden we uitvoerig aandacht aan de commentaren en reakties in de vorm van vier artikelen, een handig schema en de Melai-voorstellen in facsimile (collectors-item!). Het geheel wordt besloten met een literatuurlijst.

Onderstaand een samenvatting van het gezamenlijk commentaar van NVSH, BM, COC, Coornhert Liga, VSO, Humanistisch Verbond, NFJJ, PSVG en dominee Klamer.

JAN SCHUIJER

De inhoud van het gezamenlijk commentaar bestaat kortweg uit drie delen. Het begint met het geven van een eigen visie; daarna volgt de beoordeling van het rapport-Melai en tenslotte worden aanbevelingen gedaan voor wetswijziging. Een afzonderlijke seks-wetgeving wordt afgewezen. Een seksuele handeling is op zich nooit schadelijk en dus nooit strafwaardig. Wanneer handelingen op grond van het seksuele aspect strafbaar gesteld worden, blijft seksualiteit in de taboesfeer. Aantasting van de keuzevrijheid moet het criterium voor strafbaarstelling zijn; strafwaardige aantastingen van de seksuele keuzevrijheid horen thuis in artikelen die aantasting van de keuzevrijheid in het algemeen strafbaar stellen.

Keuzevrijheid

Wanneer in het vervolg toch wordt uitgegaan van een afzonderlijke seks-wetgeving gebeurt dat omdat we toch ons antwoord klaar moeten hebben als deze blijft bestaan. We kiezen dan als uitgangspunt dat de keuze-

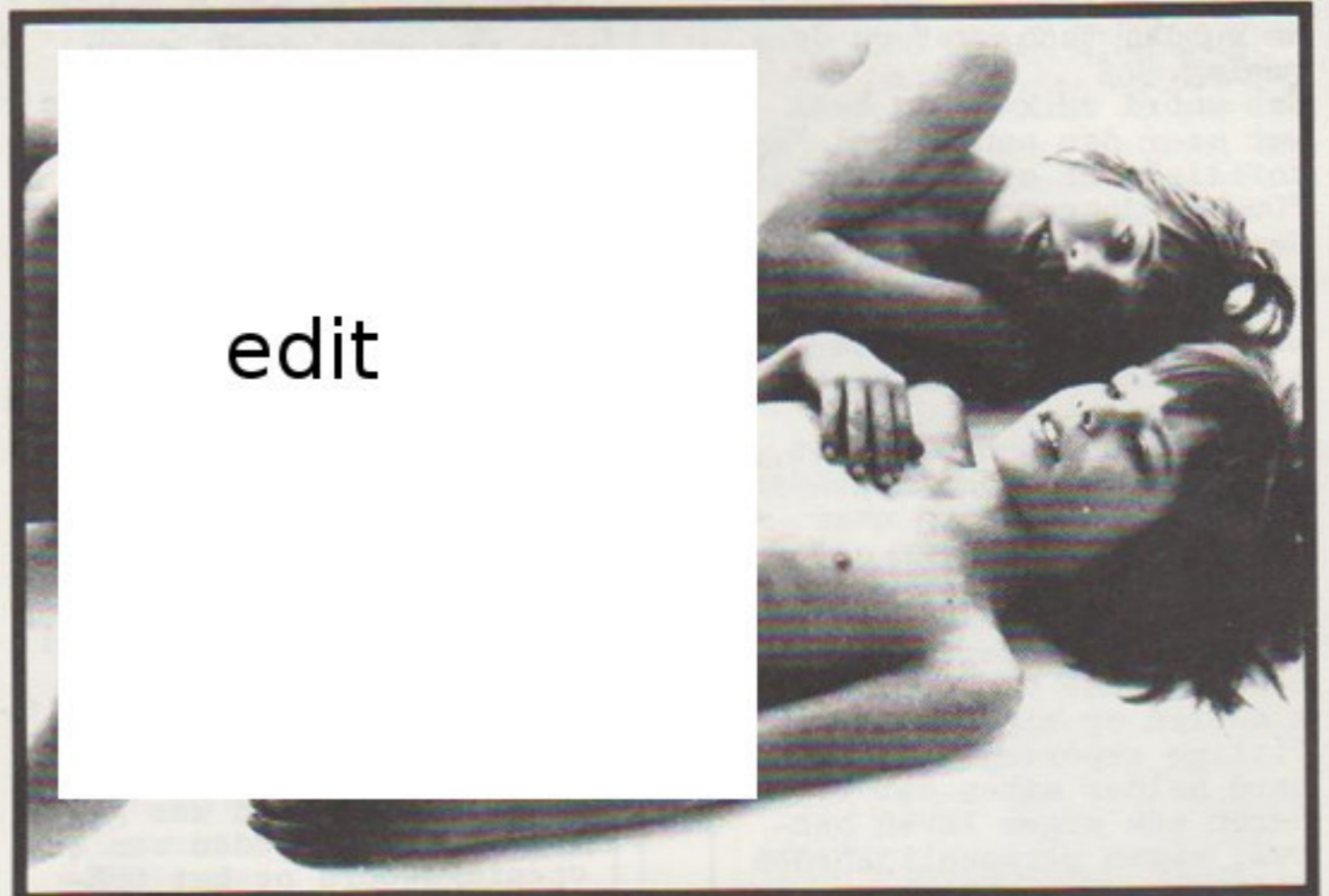

Foto uit Zeig mal!

vrijheid bij seksuele contacten beschermd moet worden. Dat betekent dat handelingen die in strijd zijn met een bepaalde keuze, zoals verkrachting, strafbaar moeten zijn. Ook moet de vrijheid om een keuze te maken beschermd worden. Dat is van belang omdat in bepaalde gevallen iemands kwetsbaarheid zodanig kan worden misbruikt dat deze aan een vrije keuze niet eens toekomt. Maar een eenmaal gemaakte keuze moet gerespecteerd worden, dus ook die van iemand die kwetsbaar

is, zoals jonge kinderen of mensen in een afhankelijkheidsrelatie.

Onzinnig argument

Dat laatste wordt door het Melai-rapport niet erkend. Dit rapport wil kwetsbare personen maar liever (bijna) helemaal van seks afhouden. Of ze dat nu willen of niet. In nette bewoordingen maken we duidelijk dat we hiervan niet zijn gediend. Het

MELAI-RAPPORT

klein en kort

IN JULI 1980 VERSCHEEN HET EINDRAPPORT VAN DE ADVIES-COMMISSIE ZEDELĪJKHEIDSWET-GEVING, IN DE WANDELING NAAR ZIJN VOORZITTER AANGEDUID ALS HET RAPPORT-MELAI. HET RAPPORT BEHANDELT DE ONDERWERPEN: AANRANDING, VERKRACHTING, SEKSUELE HANDELINGEN MET JEUGDIGEN EN MET AFHANKELIJKE PERSONEN.

BOB FERGUSON

Na een inleidend hoofdstuk waarin de samenstelling van de commissie - het ontbreken van pedagogen en verte-

genwoordigers van kinderbelangenorganisaties valt op - en een terreinafbakening worden gegeven, behandelt het tweede hoofdstuk de principiële uitgangspunten. Centraal staat de wilsvrijheid van iedereen om seksuele relaties aan te gaan of af te wijzen. Het rapport begeeft zich dan op glad ijs door te zeggen dat de wet dus ook 'rechtsgenoten' moet beschermen 'wier vermogen tot seksuele zelfbepaling onvolkomen is, tegen de seksuele verlangens van derden'. Hierbij wordt onder meer gedacht aan jeugdige personen.

Bewegen

De volgende drie hoofdstukken behandelen dan respectievelijk: verkrachting en aanranding, seksuele handelingen met jeugdigen en seksuele handelingen met afhankelijke personen. In die beide laatstgenoemde hoofdstukken draait het om het begrip 'bewegen tot'; dat is in feite de grote verandering. De commissie wil aan de rechter overlaten aan te

tonen dat er sprake is van een handeling of voorstel, leidend tot een seksueel contact. In de praktijk zou dat, vooral bij langduriger relaties, weleens erg moeilijk kunnen zijn. De gehandhaafde leeftijdsgrens van 16 jaar wordt erg slecht beargumenteerd. Het lijkt erop dat de commissie de zaak maar zo wil laten zoals het is, omdat ze niet weet wat ze anders moet doen.

Maat en klacht

De laatste hoofdstukken gaan over de strafmaat (de volgens velen te hoge maxima blijven onaangetast) en over de wenselijkheid van klachtdelicten, waar alleen vervolgd kan worden als het slachtoffer of diens wettige vertegenwoordigers een klacht indienen. De commissie spreekt zich hiertegen uit. Tenslotte geeft het rapport een voorstel voor nieuwe wetsteksten, met toelichting, ter vervanging van de artikelen 242 t/m 249 uit het Wetboek van Strafrecht.

blijkt onder andere uit cijfers van Gebhard die nota bene in een bijlage van het Melai-rapport vermeld staan, dat veel kinderen met seksuele contacten instemmen. Bovendien wordt vaak ten onrechte gedacht dat kinderen door seksuele contacten in een volwassen bestaan worden getrokken, dat vreemd is aan hun eigen ervaringswereld. Melai c.s. hebben eigenlijk maar één argument voor hun voorstellen, namelijk dat het kind tot seks wordt gebracht door iemand die een psychische en situationeel overwicht heeft. Het zou wat worden, zo zeggen wij daarover, als elk initiatief in een situatie van ongelijkheid strafbaar zou zijn. Wat te doen bijvoorbeeld wanneer een kind enthousiast op een initiatief ingaat?

Het kind beslist

Daarom wordt voorgesteld, dat contacten waarmee een kind instemt straffeloos blijven. De bescherming

tegen misbruik van overwicht zou daarbij moeten plaatsvinden doordat bij contacten met kinderen onder de 12 jaar - die grens is willekeurig, maar wel beter dan Melai's 16 jaar - de instemming van het kind moet vaststaan, wil het contact straffeloos zijn. Dit geldt echter niet voor geslachtsgemeenschap, vanwege het risico van lichamelijke schade. Bij contacten met kinderen boven de 12 is het contact pas strafbaar als er van aanranding sprake is. Bij contacten in een afhankelijkheidsrelatie zou de leeftijdsgrens 16 jaar moeten zijn omdat tot die leeftijd de afhankelijkheid van een kind vaak nog zo groot is dat extra bescherming gerechtvaardigd is. Ook hier geldt straffeloosheid bij gebleken instemming van het kind. Met dergelijke formuleringen wordt de kwetsbaarheid van het kind beschermd, maar krijgt het wel de keuzevrijheid die Melai het ontzegt. Zo blijven wij ook getrouw aan ons uitgangspunt: het kind beslist.

Algemene kritiek

De commissie-Melai wordt verder een anti-seksuele instelling verweten. Zo stelt zij het voor alsof seksueel contact haaks staat op een vertrouwensrelatie. We wijzen er op dat seksueel contact juist vaak uit een vertrouwensrelatie voortvloeit. Verder wordt de commissie verweten dat ze alle adviezen die aan haar zijn uitgebracht, naast zich neer heeft gelegd. De commissie is bovendien eenzijdig samengesteld: de juristen overheersen en kinderbelangenorganisaties - of kinderen zelf - ontbreken. Tenslotte waarschuwen we ervoor dat het Melai-rapport een wapen kan worden in handen van hen die willen aanzetten tot repressie en hetzecampagnes. Het rapport leidt tot discriminatie en vormt daarmee in een tijd waarin de onverdraagzaamheid toeneemt, een reëel gevaar.

Reacties op wetsvoorstellen

TIJD VOOR EEN ÉCHTE DISCUSSIE

BOB FERGUSON

HET WORDT TIJD DE REAKTIES OP HET "RAPPORT-MELAI" TE BUNDELEN. HET ZIJN ER - NA EEN HALF JAAR - AL HEEL WAT. DE VOORLOPIGE KONKLUSIE LUIDT: VAN HET RAPPORT BLIJFT MAAR WEINIG HEEL EN EEN DIEPGAANDE DISCUSSIE OVER DE VRAAG OF EEN ZEDELIIKHEIDSWETGEVING WEL WENSELIJK IS, LIJKT HARD NODIG.

Meest afwijzend

De tot dusverre gepubliceerde reacties (zie literatuurlijst aan het eind van dit artikel) zijn in veel punten eensgezind in hun afwijzing. Vooral de artikelen van Zeegers (in Intermedi-air), van Philip den Bouwmeester en van Henk de Haan

(beide in Sekstant) zijn zeer lezenswaardig. Een uitgebreide reactie die ons gestuurd werd door W.Top kunnen we helaas niet in zijn geheel opnemen. Hoewel het een zeer heldere verhandeling is, wordt in wezen herhaald wat in NIKS al eerder gezegd is. Eén passage wil ik echter toch

weergeven:
"Stel dat een pedofiele benadering (met zijn "seksuele handelingen") schadelijk zou zijn voor een kind, waar moet die schadelijkheid dan aan worden toegeschreven? Kan het niet zijn dat die schadelijkheid hem er vooral in zit dat kinderen in hun grootgroeien zo weinig gelegenheid kregen om in dit opzicht belastbaar, draagkrachtig en weerbaar te worden? Kan de beschadigbaarheid hem niet meer zitten in een opvoedingspraktijk die kinderen angstvallig behoedt voor het opdoen van seksuele ervaringen? Hier zit een vicieuze cirkel in. Wie zich verzet tegen een pedofiele benadering van kinderen houdt de wil van kinderen onvolgroeid of onvoldoende gevormd. Ook bijlage 5 van het rapport eindigt weer met het inzicht dat een seksuele benadering van kinderen geen aanwijsbare schade oplevert. Het is de seksualiteitsvreemde sfeer die de grote mensen in de leefwereld van kinderen inbrengen, die de risico's oproept, want juist in die sfeer kan het idee bestaan dat kinderen met een onvoldoende gevormde wil tegenover hun 'verleiders' staan. Het risico zit hem er dan in dat kinderen inderdaad 'geprogrammeerd' zijn op die onvoldoende gevormde wil en in ieder geval als zodanig worden bekeken en behandeld."

Kuddedieren

Een andere lezer schrijft: "Ik hoopte zo dat verlaging van de leeftijdsgrens tot 12, desnoods 14 was geadviseerd. Ik ben helaas een geboren 100% hom. pedofiel, van mijn eerste liefde op 16-jarige leeftijd op een 12-jarige jongen tot nu op mijn 56e. Ik heb er dus een "jubileum" van 40 jaar opzitten en een doorlopende studie over pedofilie, dus ik weet er wel wat van af. Ik ben door een HEL gegaan en zit er trouwens nog steeds in. Van huis uit ben ik christelijk, maar de duivel heeft mijn soort kenmerklijk geschapen of de kuddedieren die op je afgeven. (...) Dacht U dat de zogenaamde commissie Melai dan anders dan de kudde spreekt of durft te spreken? Mijn zenuwarts gooit me al 20 jaar vol met vier valium-10 tabletten per dag én een

Tek. AdDoms

slaapmiddel en als het aan hem ligt lynorol en toen Androkur uit kwam durfde hij mij die rotzooi ook nog voor te schrijven of ik een misdadiger ben die vrouwen, meisjes of jongens verkracht. Ik heb hem al zo vaak gezegd: de wetenschap is zo ver, is er geen pil dat ik de jongens niet meer zie, zoals ik bij wijze van spreken nog nooit een vrouw, meisje of man heb gezien? (...) Wat U schrijft, dat wie 20 jaar geleden van een kind hield het nog moeilijker had, is pertinent niet waar. Net andersom, sinds oprichtingen van werkgroepen, commissies, "het" bepraten op de TV is alles veel erger geworden. De kuddemens is op een verkeerde manier "wakker" geworden, vroeger waren er nog volop mensen die mij als een kindervriend zagen en dachten er niks van, wisten er praktisch ook niets van."

MELAI'S EIGEN LOYALIST

" IN EEN PEDOSEKSUEEL KONTAKT WORDT VAN EEN KIND GEDRAG VERWACHT DAT ONHARMONISCH IS MET ZIJN PSYCHOSEKSUELE ONTWIKKELING. BINNEN ONS KULTUURPATROON VORMT EEN DERGELIJK KONTAKT EEN EXTRA BELASTING VOOR DE ONTWIKKELING VAN HET KIND."

THEO SANDFORT

" Daarom zijn deze contacten schadelijk. Mensen die daar anders over denken moeten eerst maar eens bewijzen dat dat niet zo is." Dat is althans de mening van prof. dr. H. Musaph (psychiater), die hij verkondigde op een lezing voor de wetenschappelijke vergadering van de sectie Seksuologie van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie (5 september '80). Musaph verklaarde eveneens nadrukkelijk dat hij als enig medisch lid van de Advieskommissie Zedelijkheidswetgeving strijd gevoerd heeft voor de dekriminalisering van pedofilie. In het eindrapport van de commissie valt daar echter weinig van te merken.

Alle pedofielen, zoals psychiaters die in hun praktijk tegenkomen, hebben in het verleden gestoorde relaties gehad met voor hen belangrijke personen. Hierdoor ontstaan

neurotische mechanismen. Psychiaters moeten zich volgens Musaph afvragen, welke onopgeloste infantiele emotionele conflicten de pedofiel hen voor speelt. Wat de hulpverlening betreft moet het kind natuurlijk voorrang hebben. Musaph wees op het ontbreken van een herkenbare instantie die op dit gebied hulp kan verlenen aan kinderen. Voor de hulpverlening aan pedofielen werden de NVSH werkgroepen met ere genoemd. Gezien de non-professionele aanpak hebben deze echter geen zin en kunnen zij niet echt helpen.

Film

Zijn suggestie om speciale films te maken voor pedofielen waarin ze hun seksuele bevrediging kunnen beleven, vond Musaph eigenlijk toch geen echte oplossing. Musaph wist echter niet hoe pedofielen wel reëel geholpen kunnen worden. Antwoord op deze vraag moet volgens hem van pedofielen zelf komen. Misschien kunnen we eens bekijken welke onopgeloste conflicten psychiaters ons voorspelen. Een andere suggestie is om voor hun speciale films te maken waaraan zij hun bevrediging kunnen beleven.

Over honderd jaar weer

Ze moeten over 100 jaar toch ook nog iets te doen hebben, verzucht Philip den Bouwmeester als hij vaststelt dat het uitgangspunt van seksuele zelfbepaling volgens de advieskommissie maar niet voor kinderen moet gelden. Door hem en anderen wordt opgemerkt dat het rapport wel al te klakkeloos de drijfveren die in 1881 bij het totstandkomen van de huidige artikelen speelden, herhaalt.

Zeegers, psychiater, en hoogleraar aan de Universiteit van Leiden, lid van de gewezen "Kommissie-Speyer" (1968), gaat uitgebreid in op de weinig konsekwente hantering van de uitgangspunten als het om seksueel contact met jeugdigen gaat: "Het lijkt er toch telkens weer op, dat een negatieve instelling tegenover seksualiteit de commissie parten speelt. In 4.5 stelt de commissie wel:

"De seksuele handelingen waarop de verleiding is gericht, zijn in de opvatting van de commissie moreel kleurloos. Het 'kwaad' ligt niet zozeer in de handelingen waartoe de dader het slachtoffer brengt, als in het feit dat deze het slachtoffer tot iets brengt."

Niet neutraal

Maar even verderop geeft de commissie toch niet bepaald een neutrale beschrijving, wanneer ze spreekt over een dader die de nog onvolgroeide persoonlijkheid van de jeugdige niet ontziet, maar daar integendeel juist gebruik van maakt. Deze terminologie is niet vrij van vooroordeel. Even later oordeelt de commissie:

"Het verwerpelijke van het feit ligt in de psychische en situationele ongelijkheid tussen dader en slachtoffer; hoe daarvan gebruik wordt gemaakt is een tweede." De termen dader en slachtoffer wijzen in dit verband

weer op een a-priori veroordelende houding. Bovendien is deze zin volkomen onlogisch. Er kan psychische en situationele ongelijkheid bestaan tussen man en vrouw, tussen werkgever en werknemer, tussen begeleider en cliënt. Dat is allerm minst verwerpelijk, het gaat er juist om hoe daarvan gebruik wordt gemaakt.

Lichtvaardig

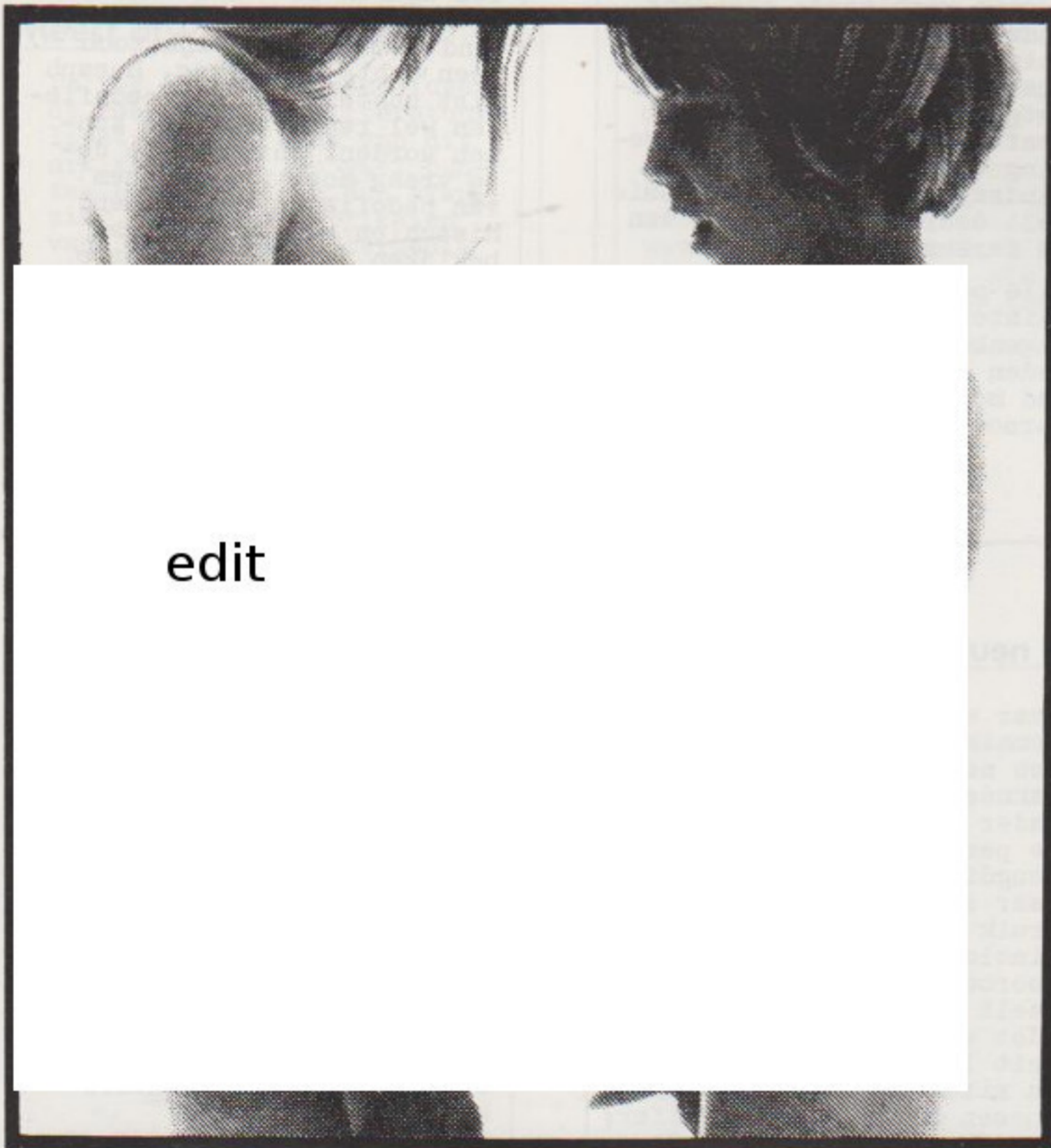
Zeegers wijst erop dat de voorstellen van de advieskommissie nogal wat nieuwe strafbare feiten opleveren, en vraagt zich af of hierbij niet wat lichtvaardig te werk is gegaan.

"Van een commissie die zoveel nieuwe strafbare feiten in haar pakket doet mag wel worden geëist dat zij daarvan uitvoerig rekenschap aflegt en blijk geeft van kritische bezinning. Men krijgt hier en daar de indruk, dat dit eindrapport daarin tekort schiet. Wat te denken van de mededeling, dat één der leden van de commissie, door andere werkzaamheden verhinderd, niet actief aan de beraadslagingen voor het eindrapport heeft kunnen deelnemen? Het is zorgwekkend dat iemand die een belangrijke opdracht van de minister aanvaardt, zich daar zo vanaf maakt. Zouden er nog meer belangrijke personen in de commissie hebben gezeten die nauwelijks aandacht hebben gehad voor het onderwerp

en toch verantwoordelijkheid namen voor een voorstel dat zo diep in het leven van hun medemensen ingrijpt?". De Leidse hoogleraar komt dan met een aantal wijzigingsvoorstellen op de plannen van collega Melai en de zijnen. De in verband met jeugdigen belangrijkste, zijn in het schema op bladzijde 9 af te lezen; verder wil hij het begrip 'verkrachting' veel beperkter omschrijven (en binnen een duurzame relatie tot klachtdelikt maken). Hij pleit voor halvering van de maximumstraffen voor zedendelikten. Die worden dan gelijkgetrokken met die bij mishandeling met voorbedachten rade. Daar staat drie, zes of acht jaar op, afhankelijk van de zwaarte van het delikt.

Jeugdigen

Over de leeftijdsgrenzen schrijft Zeegers onder meer: "Seksueel gedrag komt ook beneden zestien jaar al veel voor. Nog niet zo lang geleden meende men dit zoveel mogelijk te moeten tegengaan. Ook zogenaamde deskundigen ondersteunden die gedachte. Er is heel wat onzin over gezegd en geschreven. Dat moet ons voorzichtig stemmen bij het beoordelen van huidige opvattingen over kinderseksualiteit, ook van deskundigen. Er bestaan op dit gebied taaië vooroordelen." Wel is hij voorstander van extra bescherming voor zeer jeugdigen, en

edit

'Als ik aan jouw tiet kom, wordt mijn pik helemaal stijf. Dat mag, geloof ik, niet van me lai.'

Bestaande wetsartikelen:

(244) Coïtus met een meisje onder de 12.

(245) Coïtus met een vrouw onder de 16 (klachtdelikt).

(247) Ontucht met een persoon onder de 16.

Verleiding van een persoon onder de 16 tot ontucht of coïtus met een derde.

(248 ter) Verleiding van een minderjarige van onbesproken gedrag tot ontucht, door giften, misbruik van overwicht e.d. (klachtdelikt).

(249) Ontucht met een minderjarige in een afhankelijkheidspositie.

trekt daarbij de grens op 12 jaar. Waarom 12 jaar? "Het komt mij voor", schrijft Zeegers, "dat op goede gronden betoogd kan worden dat een kind beneden de twaalf jaar lichamelijk en geestelijk nog niet toe is aan seksuele kontakten". Het klinkt wat vaag, te meer daar zijn argumenten die tegen strafbaarstelling van seksuele kontakten met jeugdigen pleiten zeer wel geldig zijn voor elke leeftijd. Misschien is politieke haalbaarheid ook zo'n goede grond voor een betoog. Met dit laatste houdt Zeegers in elk geval terdege rekening. Zeegers besluit zijn artikel met de zin "Recht is een heel kostbaar goed, dat meer zorg vereist dan er door deze commissie aan besteed is".

Maar wat nu?

Wat moet er nu na het uitbrengen van het rapport-Melai gebeuren? Er wordt in verschillende richtingen gedacht. Zeegers verzond nieuwe wetsteksten die zo veel mogelijk op die van de commissie-Melai aansloten, zodat de kans dat er tenminste nog iets redelijks uitgehaald kan worden het grootst is. Het gezamenlijke tegenrapport van NVSH en andere groeperingen merkt wel op dat er eigenlijk geen aparte zedelijkheidswetgeving moet zijn, maar draagt toch maar bouwstenen aan voor een betere wetstekst omdat het er wel op uit zal draaien dat er toch één

komt. Philip den Bouwmeester en ook Henk de Haan pleiten ervoor het rapport onder te sneeuwen met ander (en beter) discussiemateriaal, in de hoop dat er tegen de tijd dat een wetsvoorstel van de minister in de Tweede Kamer wordt behandeld meer zinnige informatie voorhanden is. Ik denk dat de roep om het afschaffen van een aparte zedelijkheidswetgeving krachtig moet worden volgehouden. Er zijn goede argumenten voor, en het is nog niet te laat om wat dit betreft veranderingen in het politieke denken te kunnen bewerkstelligen.

VERBODEN!

Overzicht van de voorstellen

Voorstellen Rapport-Melai:

(245) Geslachtsgemeenschap* met een persoon onder de 12.

Voorstellen Prof. Zeegers:

Bewegen tot geslachtsgemeenschap** van een persoon onder de 12.

Voorstellen NVSH, COC c.s.:

Geslachtsgemeenschap*** met een persoon onder de 12.

(244) Bewegen van een persoon onder de 16 tot het plegen of dulden van seksuele handelingen.

Bewegen van een persoon onder de 12 tot het plegen of dulden van seksuele handelingen met of door een persoon boven de 16.

Bewegen van een persoon onder de 12 tot het plegen of dulden van seksuele handelingen, behalve als vaststaat dat deze persoon met die handelingen instemt.

(247) Seksuele handelingen met een persoon onder de 16 in een afhankelijkheidspositie.

Seksuele handelingen met een persoon onder de 16 in een afhankelijkheidspositie.

Seksuele handelingen met een persoon onder de 16 in een afhankelijkheidspositie, behalve als vaststaat dat deze persoon met die handelingen instemt.

* ook: daarmee gelijk te stellen handelingen waarbij de geslachtsdelen in aanraking komen met elkaar, de mond of de anus.

** en tot het dulden van handelingen waarbij het lichaam met enig voorwerp of lichaamsdeel wordt binnengedrongen.

*** en handelingen die inhouden het binnendringen van het lichaam met enig voorwerp of lichaamsdeel.

Artikel 242

1. Hij die door geweld, of een andere feitelijkheid, of door bedreiging met geweld, of een andere feitelijkheid, iemand dwingt tot het dulden of plegen van sexuele handelingen, wordt als schuldig aan aanranding gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of met geldboete van de vijfde categorie.
2. Met aanranding wordt gelijk gesteld het plegen van sexuele handelingen ten aanzien van iemand van wie de dader weet dat deze door bewusteloosheid, lichamelijke onmacht of door een ernstige psychische stoornis niet in staat is zijn wil kenbaar te maken of weerstand te bieden.
3. Met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of met geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft:
 - a aanranding door twee of meer verenigde personen;
 - b aanranding die zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft.
4. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of met geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft: aanranding die de dood van het slachtoffer ten gevolge heeft.

Artikel 243

1. Hij die door geweld, of een andere feitelijkheid, of door bedreiging met geweld, of een andere feitelijkheid, een ander dwingt tot het dulden of plegen van geslachtsgemeenschap, of een daarmee gelijk te stellen sexuele handeling, wordt als schuldig aan verkrachting gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft: verkrachting die de dood ten gevolge heeft.

Artikel 244

1. Hij die iemand beneden de leeftijd van zestien jaren beweegt tot het dulden of plegen van sexuele handelingen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.
2. Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.
3. Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 245

1. Hij die geslachtsgemeenschap of een daarmee gelijk te stellen sexuele handeling, pleegt met iemand beneden de leeftijd van twaalf jaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren of met geldboete van de vijfde categorie.
2. Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel 247

1. Hij die sexuele handelingen pleegt met iemand beneden de leeftijd van zestien jaren, die als kind, pleeg- of stiefkind, leerling of ondergeschikte, dan wel anderszins, aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid is toevertrouwd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.
2. Artikel 244, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

LITERATUUR

1. Eindrapport van de advieskommissie zedelijkheidswetgeving. Staatsuitg., Kristoffel Plantijnstr. 7-9, Den Haag (1980).
2. M. Zeegers: "Conser-vatieve vernieuwing in de zedelijkheidswetgeving" in: Intermediair, 16e jrg. nr. 48 (28 nov. '80). Postbus 3434, 1001 AE A'dam. Pr. f 5,50 + f 3,-- verzendkosten.
3. Philip den Bouwmeester: "Deskundologica" afl. 63 en 64 in: Sekstant, maandblad NVSH, 1980 nrs. 11 (nov.) en 12 (dec.). Postbus 64, 2501 CB Den Haag. Losse nrs. f 2,25.
4. H. de Haan: "De straf-wet: een misdrijf tegen de zeden", in: Sekstant 1980 nr. 12 (dec.) - zie hierboven.
5. "Leeftijdgrenzen in de zedelijkheidswetgeving - bescherming of bedreiging?", NVSH (1978). te bestellen door overm. van f 9,50 op postrekening 3436887 van NVSH-LWGJ te Rotterdam, onder vermelding van: rapport leeftijdgrenzen.
6. J. Schuijjer: "Commissie-Melai negeert advies van 60 organisaties" in Reflex, tijdschr. van de Nationale Raad voor Maatschappelijk Welzijn, okt. '80. Eisenhowerln. 146, Den Haag. Nog te verschijnen publicaties.
7. NVSH, Coornhertliga, Humanistisch Verbond, e.a.: gezamenlijk commentaar op het eindrapport van de advieskommissie zedelijkheidswetgeving. Nader bericht over verschijning volgt in dit blad.
8. E. Brongersma en L. van Naerssen: juridische en psychologische kanttekeningen bij het eindrapport van de advieskommissie zedelijkheidswetgeving (titel niet bekend). Afdeling Klinische Psychologie RU Utrecht. Aangeboden aan het Tijdschrift voor Kriminologie.
9. T. Sandfort: "Moet seks met kinderen strafbaar blijven?". in Jeugd en Samenleving, jan. '81. Maliesingel 27, 3581 BH Utrecht.

(advertentie)

werkgroep jeugdemancipatie en pedofilie n.v.s.h.

postbus 440 5600 ak eindhoven

telefoon 040 - 418260 postgiro 3300542

Vanaf 1 januari 1981 zijn de volgende artikelen verkrijgbaar:

art.nr.	omschrijving	prijs
101	POSTER "baas in eigen broek" 42 x 60 cm vierkleurendruk, verzending in stevige koker (verzendkosten: 1 - 4 st. 5,--; 5 - 15 st. 6,50; 16 - 25 st. 7,50.)	1,--

BUTTONS

201	kinderlokker mag ik mee ?	1,--
202	kinderseks vrij !	1,--
203	kind wat ben je lief	1,--
204	jong geleerd, oud gedaan En seks dan ? (verzendkosten 5 stuks 2,--; 6 - 15 st. 3,--)	1,--

minimaal 5 buttons bestellen !

NIEUW! BROCHURE

301	brochure: "leer ze vrijen (niet af)" informatie over seksuele opvoeding van kinderen 20 pag. geïllustreerd. (verzendkosten: lex. 1,25; 2 - 3 ex. 2,--; 4 - 10 ex. 2,50)	1,--
401	stikkers 6 verschillende teksten; per 12 stikkers (verzendkosten: zie bij brochure 301)	1,--

bestellen

- per giro. Maak het verschuldigde bedrag over op
gironr. 3300542 t.n.v. werkgroep jeugdemancipatie eindhoven.
Vermeld duidelijk aantallen en bestelnrs.
Vergeet de verzendkosten niet !
of:
- per brief. Je ontvangt dan met de bestelling een
acceptgirokaart. Dat kost dan wel 1,-- adm.kosten extra.

een warm onthaal voor het jeugdjournaal

JIM SCHILDER

Het NOS-jeugdjournaal kreeg een warm onthaal van de vaderlandse persvertegenwoordigers op 18 december. Die dag was in het NOS-hoofdkwartier in Hilversum een persbijeenkomst over dat journaal. Loftuitingen en felicitaties aan het adres van eindredacteur Arno Wamsteeker hadden de overhand. Terecht?

Doelgroep

Het jeugdjournaal is elke schooldag vanaf half zeven 's avonds op Nederland 1 gedurende zes minuten in beeld. In de plannen voor het journaal is geen gebrek aan zo op het oog goede bedoelingen. Het is de bedoeling het dagelijks nieuws toegankelijk te maken voor mensen van een jaar of tien à twaalf: de doelgroep. Geen onderwerp hoeft daarbij vermeden te worden. De strijd om de abortuswet niet, en bijvoorbeeld evenmin een gebeurtenis als prinsjesdag, de dag dat de regering de rijksbegroting voor het komende jaar indient. Taalgebruik en aanpak worden afgestemd op de doelgroep. Voor elke uitzending wordt gezocht naar een onderwerp uit de kinderwereld. Vijfde klassers van zesendertig lagere scholen in het land is daarbij om hulp gevraagd.

Behoeft

Goh leuk, kinderen krijgen een eigen bron van actuele informatie. En daaraan bleek al in 1973 grote behoefte. 73% van de groep toen ondervraagde kinderen zei wel te voelen voor een jeugdjournaal. En de kinderen uit

die 36 vijfde klassen mogen mooi meehelpen onderwerpen aan te dragen. Een van die klassen wordt zelfs betrokken bij een wekelijkse beoordeling van de uitzendingen.

Jammer dat de lijn niet is doorgetrokken. Dat de redactie de gelegenheid niet aangegrepen heeft om kinderen nog meer bij het journaal te betrekken. Natuurlijk, het spreekt niet vanzelf

dat het journaal zich opwerpt om kinderen zoveel mogelijk de gelegenheid te geven, mee te helpen. Maar het spreekt evenmin vanzelf dat het niet gebeurd is. Is de wil er wel om kinderen op die manier nieuwe ontwikkelingskansen aan te bieden?

Sollicitaties

Het aanvankelijke plan voor een kinder-redactieraad is onder tafel verdwenen. In dit plan zou een groepje kinderen dagelijks met de betaalde redactie overleggen over de inhoud van het journaal van die dag. Presentatie door kinderen is er ook niet van gekomen. Genoeg enthousiasme bij kinderen. Al-

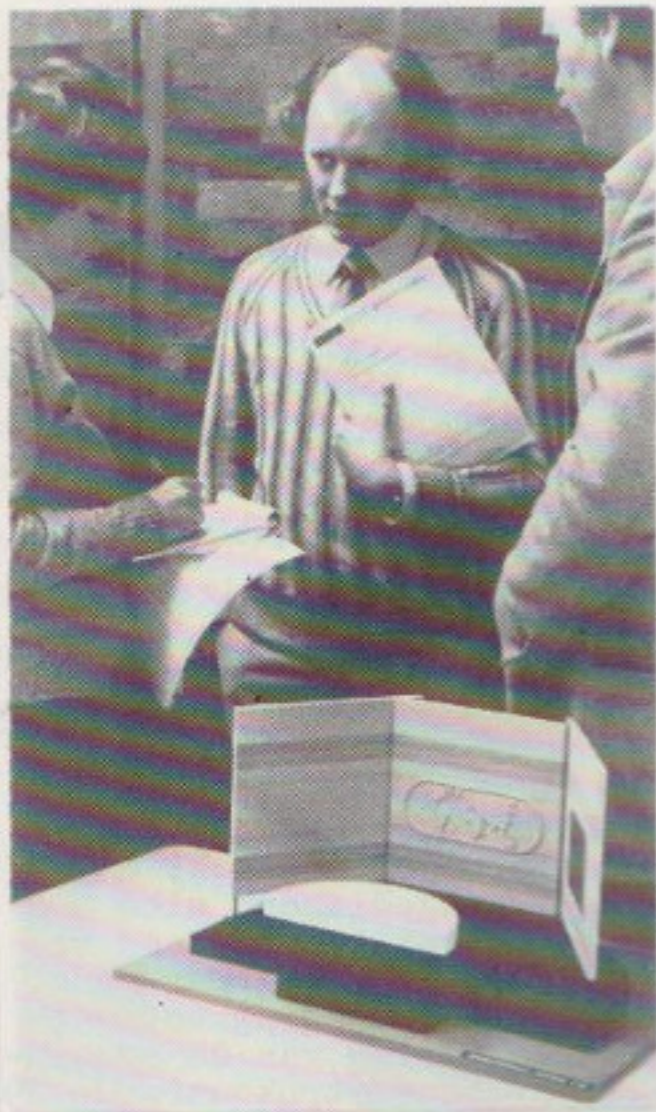

Phé Wijnbeek 'opgejutte kinderen'

leen van Kindervuist-kinderen kwam al een hele stapel met sollicitatiebrieven voor dat werk. Maar weinig geestdrift bij eindredacteur Arno Wamsteeker. Hij getuigde daar nog even uitdrukkelijk van op de persconferentie die de NOS ter ere van de jeugd-nieuwsshow hield.

Bekendheid

De verslaggeefster van het journalisten-vakblad 'De Journalist', Phé Wijnbeek, vroeg hem toen hoe het afgelopen was met die 'opgejutte kinderen van dat groepje Kindervuist'. Daar hadden vast onderwijzers achter gezeten, liet ze zich ontvallen. Had hij eigenlijk nog gereageerd op de brieven van die kinderen? Ja, er is zelfs persoonlijk contact geweest en ieder kind heeft persoonlijk antwoord gehad, aldus Wamsteeker. 'Maar', betoogde hij, 'het is waanzin kinderen voor de buis te zetten als presentator. Dat zouden ze niet willen. Zelfs volwassenen schrikken terug voor de bekendheid die zo'n rol geeft.' Een weinig overtuigend antwoord. Niet alle volwassenen schrikken ervoor terug, blijkt avond aan avond. En aan kinderen die juist graag bekend zijn is denk ik eveneens geen gebrek. Dat de meesten, zeg twaalfjarigen, na een goed

Foto's: Jim Schilder

Arno Wamsteeker: 'gebrek aan kinderonderwerpen'

voorlichtend gesprek over de complicaties, niet in staat zouden zijn zelf een keus te maken, is een standpunt dat getuigt van onderschatting.

Persoonlijk

Het contact met Kindervuist was bevredigend afgerond, zei Wamsteeker, sprekend over de sollicitaties. Bij Kindervuist wordt daarover anders gedacht. Het 'persoonlijk contact' van Wamsteeker bestond uit telefoontjes waarin hij afspraken om een keer op een vergadering te komen, afzegde. De schriftelijke reacties waren er na een eerste brief van Kindervuist in het geheel niet. De reactie op de sollicitaties was een kort bedankbriefje. Inderdaad, aan iedere sollicitant. Maar op de brief die erna verstuurd is, in de hoop eindelijk eens een inhoudelijke reactie te krijgen, is tot nu toe geen antwoord binnen. Waarom zijn eigenlijk die 36 scholen nog ingeschakeld? Arno Wamsteeker: "We hebben nog een enorm gebrek aan kinderonderwerpen. Die hopen we zo te krijgen."

COC spreekt zich uit

Landelijk bestuur moet uitgangspunten invullen

BOB FERGUSON

Op 29 november 1980 heeft de Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit COC haar standpunt over pedofilie vastgelegd in een aantal uitgangspunten voor het beleid. Dit gebeurde aan het eind van de eerste dag van een tweedaags landelijk congres in Amsterdam. Met een discussienota van het landelijk bestuur en een werkvergadering in maart was de standpuntbepaling voorbereid, en in de tussenliggende periode hadden veel COC-afdelingen in het land zich over het onderwerp gebogen.

Groeiproces

Er is een duidelijke ontwikkeling waar te nemen in de houding zoals die sinds genoemde discussienota (waarop ik in NIKS 4/5 vrij uitvoerig ben ingegaan) is gegroeid. De eerste bestuursvoorstellen voor het congres, de reacties daarop van verschillende afdelingen, en de uiteindelijk aangenomen tekst geven mijns inziens aan dat dit groeiproces nog niet was beëindigd. Laten we hopen dat het COC dat ook zo aanvoelt en nu niet ophoudt over de onderwerpen pedofilie en kinderseksualiteit na te denken. Daar is trouwens wel iets van te merken: in een aantal afdelingen gaat men door met het organiseren van thema-avonden en hier en daar worden jongerengroepen opgezet. In Eindhoven ging men deze zomer van start met een sociëteit voor homofiele jongeren. Samen met de LWGJ en andere groepen als Coornhertliga en Humanistisch Verbond werkt het COC mee aan een commentaar op het eindrapport van de commissie-Melai aan de minister van Justitie.

Oud zeer

Twee aspecten van de discussie (die zich trouwens vooral op papier afspeelde) wil ik graag nog naar voren

halen. Het eerste is de houding tegenover de vroeger ingenomen standpunten. Het mag bekend heten dat het COC in voorgaande jaren niet graag zag dat mensen homofielen met pedofielen verwarden. Pedofielen zijn zelfs min of meer openlijk de club uitgewerkt (zie het verhaal van Theo Sandfort in Homologie van sept.'80, samengevat in NIKS 4/8). Bij voorlichting naar buiten toe had men lange tijd de neiging zich onomwonden af te zetten tegen wat in de volksmond wel 'knapenschenners' worden genoemd. Daarmee is veel kwaad aangericht. Er zijn stromingen binnen het huidige COC die vinden dat die fouten erkend moeten worden en dat men zo goed mogelijk moet proberen de aangerichte schade ongedaan te maken.

Niet verantwoordelijk

Anderen zijn van mening dat het COC nu uit andere mensen bestaat die niet verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor wat vroeger gebeurd is. De laatste groep lijkt te overheersen: een motie van de COC-afdeling Nijmegen die het congres vroeg openlijk uit te spreken, dat het de ontwikkelingen in voorgaande jaren betreurt evenals de nadelige gevolgen die deze voor de betrokken personen gehad kunnen hebben, werd later ingetrokken.

De zieken genezen

Het tweede aspekt hangt hiermee min of meer samen, maar ligt wat fundamenteler. De vroeger houding kwam voort uit een integratiegedachte die het COC bezig is los te laten. Probeerden homo's voorheen een zo goed mogelijk beeld van zichzelf te geven, tegenwoordig willen zij gewoon zichzelf naar voren brengen zoals zij zijn. De maatschappelijke problemen rond homoseksualiteit en pedoseksualiteit komen volgens dit nieuwe inzicht voort uit het huwelijksideaal en de algemeen menselijke drijfveer zich aan normen aan te passen. Anders gezegd: niet degenen die buiten het normale heterofiele patroon vallen zijn ziek, maar het maatschappijbeeld dat heteroseksualiteit als norm hanteert moet genezen worden. Vanuit dit gezichtspunt bekeken zijn homoseksualiteit, seksualiteit van kinderen en seksueel getinte gevoelens van volwassenen gericht op kinderen zaken die ieder mens aangaan en waarmee ieder voor zichzelf in het reine zou moeten komen. De afdeling Amsterdam had voor het COC-congres uitgangspunten geformuleerd die deze visie veel duidelijker onderstreepten dan de voorstellen van het landelijk bestuur. Pedoseksualiteit zou volgens dit voorstel benaderd moeten worden vanuit een algemene visie op seksualiteit en emancipatiestrijd van homo's. De Amsterdamse tekst werd door het congres verworpen. Overigens ligt de uiteindelijk aangenomen tekst niet zo ver van de Amsterdamse visie af.

Radikale verandering

Hier volgen de beleids-uitgangspunten zoals het COC-congres die uiteindelijk heeft aangenomen.

1. Aan de onderdrukking van pedofilie en seksualiteit van kinderen ligt dezelfde moraal van gedwongen heteroseksualiteit ten grondslag, die ook onder andere homoseksualiteit afwijst. Het is daarom noodzakelijk, dat de emancipatiestrijd van homoseksuele mannen en vrouwen zich ook richt op een radikale verandering in de visie op seksualiteit van kinderen en op seksuele re-

laties tussen minderjarigen en meerderjarigen.

2. In het algemeen is het onjuist dat er een aparte zedelijkheidswetgeving bestaat. Pedofilie en pedoseksuele kontakten zijn namelijk niet schadelijk voor de betrokkenen, evenmin als seksuele kontakten tussen volwassenen dat zijn. Als er toch schade ontstaat als gevolg van wederzijds gewenste pedoseksuele kontakten, dan is deze schade uitsluitend en alleen het gevolg van de bestaande maatschappelijke veroordeling van zulke kontakten, zoals die tot uiting komt niet alleen in de houding van ouders en ander voor het kind verantwoordelijke personen, maar vooral ook door de nog steeds bestaande strafbaarheid met de daaruit voortvloeiende verhoren en andere procedures, veroordeling en angst daarvoor.

3. Bescherming tegen seksueel geweld, zowel geestelijk als lichamelijk, is nodig. Maar het strafbaar stellen van vrijwillig aangegane kontakten is daarvoor geen goed middel. Niet seksualiteit maar geweld en het ontneemen van vrijheid moeten bestreden worden. Seksueel geweld tegen kinderen behoort in principe op dezelfde wijze te worden bejegend als seksueel geweld tegen volwassenen. Strafwetgeving is daarbij het minst verkieslijke instrument. Het COC pleit voor nauwkeurig onderzoek of in andere delen van de strafwetgeving mogelijkheden bestaan of gemaakt kunnen worden die afdoende bescherming van de individuele vrijheid seksuele kontakten aan te gaan of af te wijzen.

Voornemens

Op grond van deze uitgangspunten onderneemt het COC in 1981 de volgende activiteiten:

a. In samenwerking met de LWGJ zal actie worden ondernomen naar aanleiding van het rapport van de commissie-Melai.

b. In zijn voorlichtings- en publiciteitswerk zal het COC met deze uitgangspunten werken, en zal het zonedig steun verlenen bij het ontwikkelen van speciaal materiaal.

de rubriek zonder naam

GORRIT GOSLINGA

Een nieuwe jaargang, een deels nieuw publiek; en vele oudgedienden zien het ook nog niet/niet meer zo helder. Daarom eerst maar een nieuwe poging tot verduidelijking van de organisatorische structuur. Op 29 november 1980 stelde de Verenigingsraad (VR) van de NVSH de Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie (LWGJ) in. Deze werkgroep, die openstaat voor elk individueel NVSH-lid, heeft als opdracht de uitvoering van het in de nota Jeugdemancipatie vastgestelde beleid. Deze nota is ontwikkeld binnen de LWG Pedofilie (die al in 1975 door de VR werd erkend). Het is dan ook historisch verklaarbaar dat de LWGJ-oprichters allen voortkomen uit de LWGP. De LWGJ richt zich op landelijke actie en publiciteit: NIKS is haar belangrijkste uitgave. Verdere activiteiten van betekenis zijn: het bijdragen aan de besluitvorming rond de komende nieuwe zedelijkheidswetgeving (zie elders in dit nummer) en het uitdiepen van de ideologie van de jeugdemancipatie in samenspraak met andere emancipatiebewegingen. Levensvoorwaarde is de eigen verbreding, getalsmatig maar bovenal naar achtergrond. De LWGJ mag niet veel langer een 'pedofielenclub' genoemd worden. Hier kan de imago nog weleens belangrijker blijken dan wat er daadwerkelijk gebeurt.

Overleg

De 'oude' LWG Pedofilie heeft zich in verband met de - overigens door de VR opgedrongen - afsplitsing van de LWGJ, geconcentreerd

Deze rubriek gaat over vergaderingen, activiteiten en plannen van de Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie en het Werkgroepenoverleg Pedofilie-Jeugdemancipatie van de NVSH, alsmede van het Komitee Kindervuist. De prijsvraag die ik in het laatste nummer van de vorige jaargang uitschreef om te komen tot een geschikte naam voor deze rubriek, leverde geen bruikbaar resultaat op. De mededingers gaven vóór alles blijk van een - oprechte? - weerzin tegen met name het vergaderen. Ter illustratie: 'Gesteun en gelul(letjes)' (P.Geul, Utrecht) en: 'Nog steeds NIKS' (Dr.D.A. Berents, Bunnik). Zolang het op dit niveau blijft met de inzendingen, houd ik het prijsje maar zelf op (verdacht trillende) zak en behelp mij met 'De Rubriek Zonder Naam'. Na de Bond, de Band en de Zangeres kan dat er ook nog wel bij.

FOTO: Willem Klootwijk

Utrechts plaatselijke Kindervuist vierde de start met een mime-voorstelling.

op de coördinatie tussen de werkgroepen pedofilie (of: pedofilie en jeugdemancipatie) die in twaalf NVSH-afdelingen bestaan, en er in de toekomst nog bij komen. Coördinatie houdt dan in de bevordering van onderlinge ondersteuning en het leren van elkaars ervaringen op de punten organisatie, opvang en wellicht ook hulpverlening (op vrijwilligersbasis). Om dit gewijzigd karakter tot uitdrukking te doen komen noemt de LWGP zich sinds kort Werkgroepen-Overleg Pedofilie en Jeugd-Emancipatie (WOPJE) en heeft zij afgezien van de VR-zetel waarop zij recht heeft. WOPJE zal vier maal 's jaars bijeenkomen, waarbij - afgezien van de functionarissen - per afdelingswerkgroep één afgevaardigde declarabel aanwezig kan zijn. Hopelijk zenden de volgende maal alle twaalf iemand naar Utrecht. LWGJ en WOPJE zullen beslist streven naar goed samenwerking: zowel officieel als

informeel. De splitsing is zeker niet inhoudelijk, maar geeft een taakverdeling aan. Beide zijn ook als LWG's gebonden aan het door de VR bepaalde landelijke NVSH-beleid en meer in het bijzonder aan de nota Jeugdemancipatie. Daar in wordt pedofilie een probleem genoemd dat is afgeleid van het hoofdprobleem jeugdemancipatie. Simpel uitgedrukt: pedofilie is in de samenleving een probleem omdat de jeugd daarin een ondergeschikte en miskende plaats heeft.

Vuisten

Om dat laatste concreet aan te pakken is tenslotte de NVSH, middels de LWGJ, deelgenoot in de stichting Kindervuist. Deze stichting, waarin de overige bestuursleden worden geleverd door de Belangenvereniging Minderjarigen (BM) en de Vereniging voor Socialistische Opvoeding (VSO), geeft een juridische basis aan het

komitee Kindervuist, dat daadwerkelijk uit kinderen bestaat. Er is een landelijk bestuur, sinds half december zijn er zes plaatselijke groepen en ook een eigen blad, 'De Kinderstem' (te bestellen à f3,- bij: BM, Oude Gracht 247werf, Utrecht). Verder zijn en worden er kinderen in het land rechtstreeks aangesloten, uit wie nieuwe plaatselijke groepen kunnen voortspruiten. Het gaat Kindervuist om het serieus behandelen van kinderen in allerlei opzichten. De seksualiteit neemt daarbij slechts een bescheiden plekje in. Veel hoger in de belangstelling van de jonge 'vuisten' scoren zaken als kinder-ombudswerk en de medewerking van kinderen aan het NOS-jeugdjournaal. Wat ze allemaal verwachten van de partijen en van een nieuwe regering zullen deze niet-kiesgerechtigden duidelijk gaan maken op een grote landelijke manifestatie op 21 maart a.s. in Utrecht, onder het motto 'Kind en Politiek'.

Manifestaties

Mogelijk wordt nog twee weken eerder, op 7 maart dus al, een congres gehouden over jeugdemancipatie, toegespitst op de herziening van de zedelijkheidswetgeving die door de minister voor deze lente is aangekondigd. Enkele enthousiaste LWGJ-ers hebben onder aanvoering van de gebroeders Zwerus hun schouders onder dit projekt gezet. Of het, gezien de korte termijn en de andere manifestaties in de buurt ook lukt is nog de vraag (er is ook nog het jubileumcongres van de NVSH) maar ik houd mijn lezers op de hoogte. Laat ik dan tot slot mijn opwekking herhalen: de LWGJ zit nog altijd dringend verlegen om mensen die actief willen worden. Inmiddels is er een kandidaat voor de VR-zetel, een redakteur en een handvol layouters voor NIKS en een aanbod van een AWG om te helpen met info-materiaal. Bestuursleden zitten geregeld bij de telefoon om nieuwe mensen te verwelkomen. Bel dus naar 030-710998 079-510237 of 010-847595 wanneer je het vermoedelijke jaar van de waarheid niet passief over je heen wilt laten gaan.

Vally en Carsten enthousiast over "de bende"

jeugdbende

KARST VAN DER MEULEN HEEFT AL EEN HELE REEKS KINDERFILMS VAN HOGE KWALITEIT AFGELEVERD. KORT VOOR KERST GING ZIJN JONGSTE PRODUKT IN PREMIERE: 'DE BENDE VAN HIERNAAST'. BASISTHEMA IS 'VOORORDELEN'.

GORRIT GOSLINGA

Een groep onderling bevriende flatbewoners geeft de schuld van allerlei vreemde gebeurtenissen aan de mensen van een naburig woonwagengkamp. In werkelijkheid is de oorzaak telkens te vinden bij hun eigen kroost, dat in diep geheim aan een kindermusical werkt. Later krijgen ouders en kinderen een koekje van eigen deeg, wanneer ze door misverstanden in een dorpje voor woonwagengewoners worden aangezien.

Het schijnt de gewoonte te zijn dat in kinderfilms de volwassen acteurs zich tot mannetjesmakerij beperken.

De mannetjes die met name Leen Jongewaard, Gerard Cox en Joost Prinsen neerzetten voldoen ruim aan de eisen van (tweeërlei) herkenbaarheid en amusementswaarde. De opafiguur van Lex Goudsmit is echt van vlees en bloed, net als de door onbekende acteurtjes vervulde belangrijkste kinderrollen. Hun natureel benadert het zeer hoge niveau van de TV-serie 'De zesde klas'. Precies als in die serie zijn de filmkinderen van karakters voorzien, de een sympathieker dan de ander en zonder een zweem van idealisering. Levensecht dus.

Het filmverhaal heeft een geweldige vaart, met telkens andere details en ontwikkelingen die voor spanning en hilariteit zorgen, in gepaste dosering. Daardoor vooral kan 'De Bende' een breder scala aan kinderen boeien dan het Jeugdjournaal zelfs maar pretendeert. De jongens in wier gezelschap ik de film bekeek, Vally (8) en Carsten (14), afkomstig uit zeer uiteenlopende milieus, waren niet alleen unaniem in

hun enthousiasme; hun reacties tijdens de voorstelling liepen ook zowat synchroon. Dat laatste kan helaas niet worden gezegd van het geluid bij de film en daarmee is de enige echt zwakke plek genoemd. Wie dus twee uur te besteden heeft in jeugdig gezelschap, kan direkt en indirect veel plezier beleven aan dit produkt van eigen bodem.

'DE BENDE VAN HIERNAAST' VAN KARST VAN DER MEULEN IS OVERWEGEND IN MATINEES TE ZIEN IN VELE NEDERLANDSE FILMTHEATERS.

een lach,
een traan

JIM SCHILDER

FERNANDEL, CHARLIE CHAPLIN, JAQUES TATI, FELIX THE CAT, LAUREL EN HARDY.

Onbekommerd genieten in het toch al donkere januari, lijkt het thema van het Amsterdams Kinderfilmhuis. In januari is meer dan de helft van het programma gevuld met lachfilms. Met vooral klinkende namen als hierboven in het aanbod.

Op woensdag 21 januari raakt de onstuitbare lach even onderbroken door bitter realisme. Regisseur Nils Malmros schetst dan de problemen van de Deense jongen Lars. Die is verliefd op een klasgenoot, het meisje Inger. Maar de klas is verdeeld in twee kampen. En Inger hoort juist bij het andere kamp.

Elke zaterdagmiddag voor mensen van zo'n vier tot acht jaar, elke woensdagmiddag voor acht tot twaalf en elke zondagmiddag voor tien tot vijftien jaar, draait het filmhuis films. Aanvangstijd is altijd om twee uur. Toegangsprijs is f 2,50, volwassenen f 5,-. Adres: Klein Gartmanplantsoen 14, (zowat naast Paradiso) Amsterdam.

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

JIM SCHILDER

VAN HET STEREOTYP VAN HET
REINE ONSCHULDIGE KIND IS
AL JAREN NIETS MEER OVER.

Maar het heeft wel veel
voeten in de aarde gehad
voordat het op de televi-
sie mogelijk was om zon-
der scheldbrieven en be-
dreigingen volwassen pro-
blemen uit het alledaagse
kinderleven schermbreed
uit te meten.

Het team van "De straat"
en J.J. de Bom, hebben er
het hunne toe bij gedra-
gen.

En, iets minder spraakma-
kend, de verschillende se-
ries die het IKON gebracht
heeft. De nieuwe IKON-
serie "De zesde klas" is
daar een fraai voorbeeld
van.

In de serie worden alle-
daagse problemen aangesne-
den. IKON-medewerkster
Mary Michon legde daarvoor
een jaar haar oor te luis-
teren bij een aantal lage-
re scholen. Wat ze daar
aan moeilijkheden kreeg
te horen, bepaalde uitein-
delijk het gezicht van de
serie.

Het decor voor alle pro-
blematische voorvallen is
de zesde klas van meester
Hein. Een doorsnee klas
lagere school met proble-
men die op elke lagere
school kunnen voorkomen.

In december zat de klas
opgezaald met een jaloer-
se bransieschopper, moei-
lijkheden rond seksuele
voorlichting en een aan-
grijpend verhaal van een
tehuis-kind, Michiel.

Michiel wilde zijn jarige
zus een nog te maken kon-
ijn geven. Daarvoor zou
hij tegen vergoeding een
konijn van een kamerge-
noot mogen lenen, om dat
dier "het" te laten doen
met een konijn van school.
Ineens mag dat niet meer,
hij doet het toch, en
loodst het konijn stiekum
de school binnen, en zet
het bij een ander exem-
plaar in de bak. Stront

groepsleidster gaat op
hoge poten naar meester
Hein. Die wil vervolgens
van Michiel horen hoe het
precies zit. Als hij dat
hoort zegt hij, dat
Michiel twee konijnen van
school had kunnen gebrui-
ken, gratis, en dat Mi-
chiel dat dan toch "ge-
woon kon vragen". Ontroe-
rend is de reactie van
Michiel: "Zomaar...vra-
gen?! Mag dat...hoe kan
ik dat nou weten?" Hij
staat perplex, dat zoiets
zou mogen, dat de meêster
mee wil werken...

In deel drie, "Het con-
doom", vangen de leer-
krachten signalen op uit
de klassen, waaruit blijkt
dat het tijd is om seksu-
ele voorlichting te gaan
geven. Diverse problemen
die zich daar bij voor-
kunnen doen komen aan bod:
conservatieve ouders, cul-
turele verschillen, moeten
de ouders dat niet zelf
doen... Inhoudelijk is 't
uitstekend, maar het is te
veel. In ruim twintig minu-
ten krijgen we te zien: de
signalen die de onderwij-
zers aan het denken zet-
ten, onderling overleg,
vergadering met de ouder-
commissie, een aantal
scènes thuis bij één van
de commissie-leden, thuis
bij een gastarbeiders-
gezin, de klas en nog zo
wat. Vreemd - grote omroe-
pen die hun zendtijd niet
anders dan met mediaal
zaagsel lijken te kunnen
vullen, en zo'n IKON dat
tijd te kort heeft om uit-
stekende ideeën voldoen-
de uit de verf te laten
komen.

Op 14 januari gaat "De
zesde klas" over echt-
scheiding, 21 januari
over winkeldiefstal, en
tot slot op 28 januari
over een zeer intelligen-
te jongen die, tot ieders
verbazing, de toets
slecht maakt.

"Ik kan werken met mensen,
die nog niet de slechte ge-
woontes en manieren van
Nederlandse acteurs hebben
over genomen." Dit zegt
Nancy Gould, die de spel-
regie in handen had. Dat
ze gelijk heeft, was met
name in de tweede afleve-
ring merkbaar. De kinderen
acteerden prima, terwijl
je bij de volwassen ac-
teurs het gevoel kreeg,
weer eens naar matig ama-
teur-toneel-tussen-de-
schuifdeuren te kijken.

hoge vlucht

JULIE HAGERTY, Robert Hays en de automatische piloot.

EEN BERICHT VOOR AL DEGENEN
DIE DE DEFINITIEVE PERSIFLA-
GE OP HET LUCHTRAMPGENRE,
'FLYING HIGH', NOG NIET HEB-
BEN BEKEKEN.

GORRIT GOSLINGA

Ik wil in dit kader niet
uitweiden over de sterke
rolbezetting, over het sper-
vuur van grappen of over de
hoge vlucht die de fantasie
van de makers heeft genomen.
Daarvoor bestaan andere
bladen. Wat mij opviel in
deze film was het speelse
genak waarmee kinderen in
verband worden gebracht met
erotiek. Er figureert een
non in die het tijdschrift
'Boys Life' leest, en een
naar schatting tienjarige
jongen die zich verdiept in
'Nuns Life'. Hetzelfde joch
wordt verderop door een e-
venoud meisje dat hij kof-
fie aanbiedt, afgescheept
met 'ik wil hem zwart, net
als mijn mannen'. En dan is
daar nog de eerste piloot
die in zijn cockpit knap-
jes poogt te verleiden met
speelgoedvliegtuigjes en
vragen als: 'Heb je weleens
in een Turkse gevangenis
gezeten?'. Later wordt dit
gedrag een stuk aannemelij-
ker gemaakt waar we 's mans
echtgenote in bed aantref-
fen met een paard. 'Flying
high' is door de filmkeu-
ring toegelaten voor Alle
Leeftijden.

FLYING HIGH VAN ABRAHAMS,
ZUCKER EN ZUCKER CICULEERT
VOORLOPIG NOG WEL IN HET
NEDERLANDSE BIOSCOOPCIRCUIT.

Ouder handboek

BOEKEN OVER SEKSUELE VOORLICHTING ZIJN GENOEG VOORHARDEN.

VOOR KINDEREN IS HET ECHTER HEEL MOEILIK ZOIETS PERSONLIJKS ALS EROTIEK EN SEKSUALITEIT UIT EEN BOEKJE TE LEREN, HOE GOED HET OOK GESCHREVEN EN UITGEBEELD IS.

PAUL VALOIS

Zo'n handleiding kan wel van pas komen, wanneer kinderen in de biologische aspecten geïnteresseerd zijn. Maar deze technische informatie bestrijkt slechts een heel klein gedeelte van hetgeen kinderen zelf als erotisch ervaren. De meeste voorlichtingsboeken zijn vanuit een volwassen visie geschreven en vooral op de voortplanting gericht. Maar wat doen kinderen nu zelf aan seksualiteit? Is hier zo weinig over bekend omdat er nog steeds zo'n groot taboe op rust? Ook in boeken over ontwikkelingspsychologie gaat men nauwelijks in op kindersexualiteit. Kinderen zelf kunnen ons daar veel over leren.

De inhoud van de brochure "Leer ze vrijen niet af" uitgebracht door de werkgroep J.E.P. Eindhoven gaat hierover. Het is een handleiding die ouders aan het denken kan zetten. De gegevens zijn samengesteld door mensen die in de praktijk ervaring hebben opgedaan met het praten over seksuele gevoelens en behoeften van kinderen.

De schrijvers wijzen erop dat kinderen haarscherp aanvoelen hoe volwassenen op hun seksuele experimenten reageren. Volwassenen die zelf remmingen met seksualiteit hebben, zullen kinderen daar ook zelden mee bezig zien. Verder merken ze op dat kinderen dan experts zijn in het verborgen houden van wat hen beweegt. Alles wordt kinderen aange-

leerd: praten, lopen, verkeer etc., zodat ze eraan wennen en het later geleidelijk in de praktijk brengen. Hoe kunnen ze dat dan ineens wel met de seksualiteit, wanneer men de mogelijkheid niet openlaat hiermee al vroeg om te gaan.

Een kind dat nooit ervaring met het verkeer heeft kunnen opdoen, zal zeker verkeersslachtoffer worden wanneer het zich plotseling met het 16^e jaar op straat begeeft.

De invalshoek van dit materiaal gaat uit van het kind zelf, en geeft aan wat kinderen vanaf de geboorte zomaar aan seksualiteit doen.

Tek: Jan Smeets

Uit de brochure

De brochure is binnenkort te bestellen en verschijnt onder de titel "Leer ze vrijen (niet af)".

EEN UITGAVE VAN DE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE EN PEDOFILIE EINDHOVEN.

ATILLA

GORRIT GOSLINGA

BIJ DE H.U.N. (HOMOFIELE UITGEVERIJ NIJMEGEN) VERSCHIJNEN BINNENKORT TWEE BOEKJES DIE INTERESSANT KUNNEN ZIJN VOOR LEZERS VAN 'NIKS'. Het betreft in de eerste plaats 'Het kind in de poëzie', de tekst van de lezing die Boudewijn Büch op 15 december uitsprak voor onze AWG Nijmegen. Voorts de studie van Theo Sandfort, getiteld 'Het COC en de pedofilie', dat eerder in artikelvorm is verschenen in 'Homologie'.
UITGEVERIJ DE H.U.N., POSTBUS 1156, 6501 BD NIJMEGEN, IS VANAF 15 JANUARI OOK TE BEREIKEN VIA 080-225779.

PARAFIEL

BOB FERGUSON

IN HOMOLOGIE VAN DECEMBER 1980 BESPREEKT WIM HOTTENTOT DE VERTALING VAN 300 EPIGRAMMEN VAN DE LATIJNSE DICHTER MARTIALIS, verzorgd en van een nawoord voorzien door E.B.de Bruyn. Martialis is onze grootste bron van kennis over seksuele gewoonten in het oude Rome. Leuk vertaald meestal, maar geen oude studie, zoals de titel 'Sex en Eros bij Martialis' doet vermoeden. Het nawoord en de spaarzaam opgenomen voetnoten geven te weinig steun om de gedichten in hun werkelijke kontekst te kunnen plaatsen.

In dit blad ook een bespreking van Musaphs lezing op 5 september door Theo Sandfort, waar deze nog wat andere aspecten naar voren haalt dan hij elders in deze NIKS doet. Zo blijkt Musaph het woord 'parafilie' te hebben uitgevonden ter vervanging van de moreel belaste term 'perversie'. Moralistisch denken is namelijk onwetenschappelijk, en zo ban je dat blijkbaar uit. Sandforts slotzin is erg duidelijk: van psychiaters hebben pedofielen vooralsnog niet veel te verwachten.

HOMOLOGIE 3/2, DECEMBER 1980 KOST f3,50 (PER POST 4,80). ADRES: POSTBUS 16584, 1001 RB AMSTERDAM, POSTREKENING 107878.

vader en dochter

JIM SCHILDER

SINDS HET BOEK 'KRIJGT PAPPY GEEN NACHTZOEN' IS INCEST EEN VEELBESPROKEN THEMA GEWORDEN. IN ALLERLEI MEDIA, VAN HET UTRECHTS NIEUWSBLAD TOT HET VROUWENBLAD SERPENTINE, IS UITVOERIG AANDACHT BESTEED AAN HET BOEK. Alsof er een onbesproken maar niet onvermoede wereld boven tafel getoverd is. Bij pedofilie wordt vaak onmiddellijk aan een man-jongen-verhouding gedacht; incest wordt direct gekoppeld aan een vader-dochter-kontakt. Louise Armstrong heeft in 'Krijgt pappie' ook die kant belicht.

In de twee artikelen die Monique Möller in GG (Gezond Gezin) van oktober en november 1980 aan incest wijdt, is die verhouding eveneens het uitgangspunt. Ze vindt die relatie gevaarlijk. Het meisje heeft weinig kans aan de aandrang van vader, man en heerser van het gezin, te ontsnappen. Als hij zijn zinnen er op gezet heeft met haar naar bed te gaan is ontkomen niet mogelijk, betoogt Monique Möller. De mogelijkheid dat een meisje zelf tot een initiatief komt acht ze uitgesloten.

Incest vindt ze onaanvaardbaar als er geweld aan te pas komt, in de vorm van geestelijke en lichamelijke pressie. Zoals een vader kan dreigen de dochter zakgeld te onthouden, als ze zich onwillig toont. Het probleem van incest is een regelrechte afgeleide van het taboe op lichamelijke en seksualiteit: 'Niemand is ooit bang geweest dat liefde kinderen noodlotig zou kunnen worden. Iedereen is doodsbang dat seksualiteit - door velen de bekroning der liefde genoemd - de hellepoorten voor hen opent'. Seksualiteit wordt van jongsafaan apart gesteld. Tijdens hun opvoeding worden kinderen er van alle kanten mee gekonfronteerd, dat liefde en tederheid niets met geslachtsdelen te maken hebben. Ik weiger in te zien dat het wel ethisch gefundeerd is een meisje op haar rugje te kriebelen en niet haar tussen de beentjes te wrijven. En ik begrijp niet dat het pedagogisch was

handjeklap met mijn zoontje te spelen terwijl belletjetrek met zijn piemeltje zijn moraal zou hebben ondergraven'. Integratie van seksualiteit in het hele bestaan zal er het gewelddadige aspect aan ontnemen, concludeert de schrijfster tot slot.

BEIDE ARTIKELEN OVER INCEST STONDEN IN GG 19/10 en 19/11. HET BLAD IS TE BESTELLEN BIJ DE PSVG, DUINWEG 23, 2585 JV DEN HAAG, 070-512521. EEN LOS NUMMER KOST f2,50.

zedig

E. BRONGERSMA/B. FERGUSON

HET MAANDBLAD 'DELIKT EN DELINKWENT' BESTEEDDE HET NOVEMBERNUMMER GEHEEL AAN HET THEMA '75 JAAR KINDERWETTEN'. Diverse auteurs belichten aspecten van het jeugdrecht. Boeiend is met name een verhaal van Prof. Hudig over de betekenis van het strafproces voor kinderen.

In het decembernummer van hetzelfde blad geeft Th.W. van Veen in 'Misdrijven tegen de zeden' een kort overzicht van de grondgedachten van de commissie-Melai. Van Veen vindt dat exhibitionisme en pornografie beter tot overtredingen kunnen worden gemaakt. Sexuele handelingen met toevertrouwde personen horen niet thuis in dezelfde titel als verkrachting en aanranding. Tegen hoge strafmaxima is geen bezwaar. Ook in het decembernummer het oordeel van G.E. Mulder over pornografie en exhibitionisme in de zedelijkheidswetgeving. Hij vindt het juist dat het misdrijven blijven. Het voorgestelde artikel over zaken waarvan de vertoning schadelijk is te achten voor de jeugd is te vaag, en kon beter beperkt worden tot zaken aanstotelijk voor de eerbaarheid. Mulder acht het wetsontwerp over het algemeen goed.

DELIKT EN DELINKWENT WORDT UITGEGEVEN BIJ GOUDA QUINT B.V., POSTBUS 1148, ARNHEM.

ER IS EEN BOEK VERSCHENEN: 75 JAAR KINDERWETTEN, GESUBSIDIEERD DOOR HET MINISTERIE VAN JUSTITIE. HET IS UITGEGEVEN DOOR TJEENK WILLINK EN KOST f 35,-.

geboorte kinderstem

JIM SCHILDER

IN DECEMBER 1980 WERD NEDERLAND VERBLIJD MET DE GEBOORTE VAN EEN NIEUW BLAD: KINDERSTEM. WAARSCHIJNLIJK HET ENIGE LANDELIJKE TIJDSCHRIFT VOOR EN DOOR KINDEREN!

Kinderstem is een uitgave van komitee Kindervuist, en gemaakt door een zes mens sterke redactie. 't Is een kloek nummer van twintig pagina's. Het vermeldt het programma van Kindervuist, en dat van de landelijke dag "Kind en politiek". Er staat een artikel in over roken, geïllustreerd met een cartoon, en een uitgebreid verslag van het Russelltribunaal over indianen. Als je dat gelezen hebt, lijkt indiaantje spelen ineens een stuk minder leuk. Er is een filmpagina met recensies en een advertentie van de Aristocats. Socialistische opvoeding en Walt Disney in één blad, kan dat? Verder nog een verslag van een VSO-weekend en een paar pagina's brieven.

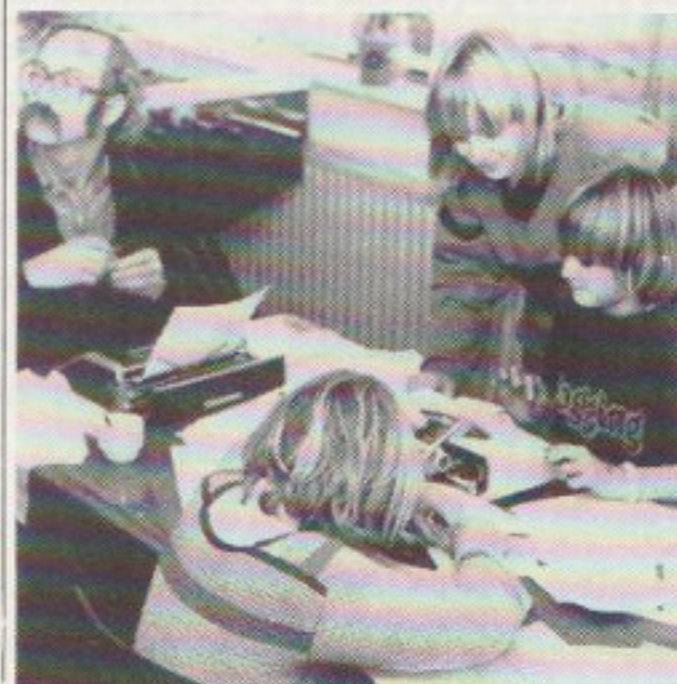

FOTO: Peter Geul

Kinderstem in de maak

Tot slot een probleem van de puzzelpagina: Hans zegt dat Peter liegt, Peter zegt dat Gerard liegt, en Gerard zegt dat Hans en Peter allebei liegen. Wie liegt er nu eigenlijk? Als je er niet uitkomt, moet je zien dat je het volgende nummer van de Kinderstem te pakken krijgt, want daar staat de oplossing in.

NUMMERS TE BESTELLEN BIJ: KINDERSTEM, CHRISTOFFELKRUID 104, 3068 RG ROTTERDAM.

gisela

FRITS BERNARD

VAN DE ETNO-SOCIOLOGE DR. GISELA BLEIBTREU-EHRENBERG VERSCHEEN ZOJUIST EEN BOEK OVER MANBAARHEIDS- OF INITIATIERITEN. De auteur geeft een uitvoerige beschrijving van het verschijnsel en biedt de lezer een gedegen historisch overzicht. Het boek is stellig nuttig, óók voor een beter begrip van de pedofilie in onze tijd en samenleving. Aan het slot is een literatuur-overzicht opgenomen. Overigens verscheen kort geleden een lange psychologische roman van deze schrijfster met de titel 'Deutschlands Hoffnung', waarin een pedofiele verhouding ten tijde van het Derde Rijk wordt beschreven (Steinhausen, München 1979)

MANNBARKEITSRITEN-- ZUR INSTITUTIONELLEN PÄDERASTIE BEI PAPUAS UND MELANESIERN, DOOR GISELA BLEIBTREU-EHRENBERG, VERSCHEEN IN 1980 BIJ ULLSTEIN TE FRANKFURT EN KOST DM 12,80.

studenten

EDWARD BRONGERSMA

DE UITSTEKENDE SKRIPTIE DIE JOHN CORSTJENS ALS PSYCHOLOGIESTUDENT SCHREEF, IS NA VIJF JAAR TOT ARTIKEL BEWERKT. Het gaat om een onderzoek onder 439 Nijmeegse studenten waarvan 15,9% als kind seksuele ervaringen met volwassenen had. Corstjens meent dat een kind seksuele ervaringen nodig heeft en dat die als zodanig niet schadelijk zijn. Eventuele schade is het gevolg van verkeerde opvoeding. Daarom pleit de auteur voor volledige afschaffing van de leeftijds grenzen.

'PEDOFILIE: WHAT'S IN A NAME?' DOOR JOHN CORSTJENS VERSCHEEN IN TIJDSCHRIFT VOOR CRIMINOLOGIE, NOVEMBER/DECEMBER 1980.

(Advertentie)

VERANDERING

THEO GERRITSEN

HET WEEKBLAD PANORAMA besteedt in de nummers 5,6, en 7 uitvoerig aandacht aan 10 jaar seksuele verandering in Nederland. Ook pedofilie wordt uitgebreid behandeld, het 1e nummer van deze serie zal eind januari 1981 verschijnen. Een positief geluid weer uit deze hoek.

ZIJ-WAARTS

GORRIT GOSLINGA

IN HET FEBRUARINUMMER VAN 'OPZIJ', het feministische maandblad, zal waarschijnlijk een artikel van Dr. Edward Brongersma verschijnen waarin hij stelling neemt tegen de meningen die Alice Schwarzer in Duitsland over pedofilie heeft geuit. Els Peters reageerde al uitvoerig op Schwartz in NIKS 4/6.

Het januarinummer van MARTIJN is een zeer speciaal nummer, niet alleen wat dikte betreft, maar het is een thema-nummer geworden met als onderwerp 100 jaar (ON)ZEDELIJKHEIDWETGEVING, voor sommige misschien al oud nieuws, voor anderen een geheugenopfrisser. Door de drukte van de decembermaand hebben niet veel mensen gereageerd op het gratis proefnummer bij het nemen van een half - of een heel jaar abonnement op MARTIJN. Wij verlengen even het aanbod van de GRATIS POSTER !!!

Dus als u nu een abonnement neemt op MARTIJN dan krijgt u een poster kado. Een half jaar abonnement (6 nummers) kost inclusief porto Fl. 30,--. Een heel jaar (12 nummers) kost Fl 60,--.

Verder heeft MARTIJN een mooie fotokalender met jonge jongens weten te bemachtigen, de kalender is van Duitse makelij met zeer goede opnamen van (mooie) jongens. Deze kalender is in Nederland en België alleen via MARTIJN te verkrijgen. De kosten bedragen slechts incl. porti Fl 12,50. Bent u geïnteresseerd, wees er dan snel bij, de oplage is beperkt. Een proefnummer van MARTIJN kost Fl. 6,95 (inclusief porti)

Dit alles kan in uw bezit komen door overmaking op giro 1079132 t.n.v. Theo Gerritsen, postbus 833, 5201 AV 's-Hertogenbosch. (Vermeld er wel even bij waar de storting voor is, buitenlandse bestellingen of abonnementen kunnen ook gedaan worden door een internationale postwissel in Ned. guldens op bovenstaand naam en adres).

MARTIJN 3 (januarinummer) verschijnt rond 10 januari 1981.

TOT ZIENS !!!

WIL OOK LANGS DEZE WEG ALLE LEZERS VAN N I K S EEN
MAANDBLAD MARTIJN

VRIJ EN GELUKKIG 1981

TOEWIJZEN

artsen en ethiek

PAUL VALOIS

IN HET T.V. PROGRAMMA "DE ACHTERKANT VAN HET GELIJK" VAN DE AFGELOPEN MAAND, NAM MARCEL VAN DAM DIVERSE MEDICI ONDER VUUR.

Boeiend was zijn vraagstelling hoe de aanwezigen over het medisch geheim dachten, wanneer kinderen hun vertrouwen aan de arts schonken. Hier liepen de meningen sterk uiteen; Enkele artsen zouden er geen enkele moeite mee hebben, zelfs na uitdrukkelijk verzoek van het kind, de ouders niet in een bepaalde zaak te betrekken, het toch aan deze te vertellen. Zij stelden dat dit in het belang van het kind zou zijn. En zouden in ieder geval proberen het kind hier eerst zelf toe over te halen. Anderen bepleitten grote voorzichtigheid. Een vooruitstrevende stem kende aan een achtjarige het beslissingsrecht toe, maar de meeste aanwezigen vonden dat een duidelijke kentering omstreeks het twaalfde jaar plaats vond.

Emotioneel werd het gesprek toen het voorbeeld werd aangehaald van de relatie van een onderwijzer met een 13-jarig meisje. Het kind moest geaborteerd worden. Wat moesten artsen hier mee aan. Moeten er ook stappen tegen de onderwijzer genomen worden?

Hoewel de meesten het geen gemakkelijke zaak vonden, was men toch van oordeel dat dit achterwege moest blijven, vooral aannemend dat de relatie van vriendschappelijke aard geweest was. In geval van misbruik zou men willen optreden. Wanneer de onderwijzer bijvoorbeeld haar puntenlijst positief zou beïnvloeden of zijn krijthanden tegen haar zin in haar nek zou leggen.

De paar artsen die eerder aan kinderen geen zelfstandigheid toekenden, vonden ook zo'n vriendschappelijke relatie maar een vnzige bedoening.

Toeval? Of typerend voor de twee opvattingen die hierover bestaan.

Zelf vond ik het voorbeeld dat Marcel van Dam gaf nogal extreem en niet zo waarschijnlijk. Ik denk dat een vriendelijke onderwijzer een kind dat met zo'n groot probleem komt te zitten, zeker zou bijstaan.

verbijsterd

GORRIT GOSLINGA

Het NOS-televisieprogramma 'Ot...en hoe zit het nou met Sien?' heeft voor nogal wat opschudding gezorgd in het NOS-bestuur. De uitzending op 30 november (thema: seks) bracht EO-direkteur Dorenbos tot 'verbijstering' en AVRO-voorzitter Keizer meldde dat het uitzendtijdstip - zondagavond volgend op 'Studio Sport' - had geleid tot een bij hem gedeponeerde klacht van een onderwijzer. Van diens 26 elfjarige leerlingen hadden er 24 het programma gezien. Gevolg: op maandagmorgen kwam er van lesgeven niets terecht! (Bron: ANP)

KLEUTER-TABOES

GORRIT GOSLINGA

DE GEVLEUGELDE UITSPRAAK IS NAAR IK MEEN VAN LEA DASBERG. 'Opvoeden bestaat meer uit afleren dan uit aanleren' was richtsnoer voor C.M. v.d.Ende-de Monchy uit Zeist bij haar doctoraalscriptie sociale pedagogiek in Utrecht. Zij onderzocht de lichaamsbeleving bij 28 kinderen tussen vier en zes jaar, gelijkmatig verdeeld naar sekse en afkomstig van een Evangelische en een Montessori-kleuterschool. Het beperkte aantal proefpersonen laat slechts zeer voorlopige conclusies toe. Wat opvalt is dat driekwart van de meisjes en de helft van de jongetjes negatief praatte over bloot zijn, billen krabben en neuspeuteren. De jongetjes vonden het in overgrote meerderheid gek om elkaar te kussen of met iemand te knuffelen. De rolpatronen zitten er op deze aanvallige leeftijd al ste-

viger in dan menig feminist zou vrezen. Dat geldt jegens kinderen evengoed als jegens de ouders, maar is strikter voor jongens en voor moeders. Algemene tendens: er is al veel taboe nog voordat de basisschool in zicht komt.

'ZAKWOORDEN'

BERNARD AL

OP HET GEBIED DER EROTIEK HEEFT HET ZAKWOORDENBOEK VAN VAN GOOR ZONEN (1974) HEEL WAT IN PETTO. Wie dit in de medische wereld veel gebruikte handboek zomaar eens doorbladert zal al gauw tot deze conclusie komen. Een greep uit de inhoud. "Pervers: abnormaal, tegennatuurlijk (van de geslachtsdrift), zie ook homoseksueel. Homofilie: uitsluitend reagerend op een specifiek antigeen; de begeerte tot gevoelsbetrekkingen met en erotische tegenwoordigheid tot leden van het zelfde geslacht. Zie ook pederastie. Pederastie: k knapenschennis; tegennatuurlijke ontucht tussen mannen. En zo gaat dat nog een tijdje door. Er wordt verhaald over aktieve en passieve pederasten, er blijken de prachtigste termen te bestaan voor flikkerij: parerosie, commasculatio etc. en voor geslachtelijke gemeenschap. Wat dacht u van congressus, promiscuïteit en carezza? Je kunt er ze zelfs een uitweiding aantreffen over orgelpijpen; er wordt een en ander uit de doeken gedaan betreffende het plegen van onanie (zelfbevlekking of autople-

rose) hetgeen zaadverspilling is en onnatuurlijk." Laat ik deze kleine bloemlezing eindigen met wat men zegt over pedofilie: ziekelijke liefde tot kinderen, meestal van (homo)seksuele aard. Het boekje ligt ter inzage bij uw huisarts.

jubileum

GORRIT GOSLINGA

In januari 1971 kwamen negen mensen, onder wie Frits Bernard en Edward Brongersma, voor het eerst bijeen als 'NVSH-werkgroep pedofilie'. Ruim een jaar later leverde dit eerste collectief het boekje 'Sex met kinderen' af; toen was al, april 1972, op initiatief van Frans van der Lugt en Peter van Eeten, in de NVSH-afdeling Rotterdam een pedofilie-werkgroep gesticht. Nog datzelfde jaar ontstonden soortgelijke werkgroepen in Amsterdam, Den Haag en Eindhoven, zodat een overkoepelende hoofdbestuurscommissie nodig werd. Die commissie werd bij de herstructurering van 1974 omgezet in de Landelijke Werkgroep Pedofilie.

Januari 1971, tien jaar geleden, viel dus het eerste begin van het NVSH-werk onder de noemer 'pedofilie' (de noemer 'jeugdemancipatie' ontstond in oktober '79). NIKS wil aan dit jubileum uitvoerig aandacht schenken, maar wil dat doen in het februari-nummer. Ten eerste omdat dit nummer al een hoofdschotel heeft, het 'gezamenlijk commentaar' op het rapport-Melai. Ten tweede, om nog een aantal oudgedienden in de gelegenheid te stellen alsnog hun waardevolle herinneringen aan ons toe te vertrouwen. Nostalgie troef dus in het februari-nummer, dat naar verwachting reeds drie weken na dit januarinumner zal uitkomen.

Blinde kinderen voorlichting op de tast

Tek. Ad Dams

OP WELKE MANIER RAKEN KINDEREN BEKEND MET SEKSUALITEIT? ZIEND! OP PLAATJES, OP TELEVISIE, AFKIJKEND VAN OUDERS, VRIENDJES OF VRIEN-DINNETJES.

JIM SCHILDER

Maar er is een grote groep kinderen voor wie het onmogelijk is om het op die manier te bekijken. Blinde kinderen.

Voor hen is er maar één mogelijkheid om het allemaal te ontdekken. Tastend.

Het is de meest natuurlijke manier om vertrouwd te raken met lijf en lust. Maar tegelijk de meest getaboëerde vorm. Toch bestaan er ouders die dat aandurven; zoals Alie Veenstra, moeder van twee blinde zoons.

Marcel van twaalf en Klaas van veertien. Toen Klaas vroeg om haar borsten te mogen "zien", stond ze het toe. Al aarzelde ze wel even.

Ze vindt het prima dat er op het blindeninstituut gemengd gedouched wordt. Klaas was daarbij per ongeluk met

zijn vinger een keer bij een meisje in haar gaatje gekomen. Dat vond hij zo leuk dat hij het met opzet nog wel een keer gedaan had. Maar het was daarna ook zo weer van de baan, vertelt Alie.

"Nu willen ze ook weten hoe twee mensen vrijen. Maar dat vind ik zelf een beetje te ver gaan.

Ik vind dat toch iets privé's. Daar horen geen derden bij. Ook al zijn het je eigen kinderen."

Alie had er wel eens behoerte aan met andere ouders over seksualiteit van gedachten te wisselen. Achthonderd leden van de vereniging van visueel gehandicapte kinderen werden aangeschreven. Op de jaarvergadering was een deel van de tijd voor dit onderwerp gereserveerd; alleen er kwam niemand! (Bron: Sekstant, 11/80)

oproep enquête

ENIGE TIJD GELEDEN BE-
EINDIGDE IK MET EEN DOC-
TORAALSCRIPTIE OVER
PEDOFILIE MIJN RECHTEN-
STUDIE AAN DE UNIVERSI-
TEIT VAN LEIDEN.

Door deze scriptie had ik veel contacten met de werkgroepen pedofilie van de NVSH gekregen. Daar ik zeer geïnteresseerd was geraakt in erotische en seksuele gevoelens en contacten tussen kinderen en volwassenen, stelde de universiteit van Leiden mij in staat hiernaar verder onderzoek te verrichten. Hiertoe heb ik een enquête opgesteld, die beantwoord dient te worden door volwassenen die erotische en seksuele gevoelens voor kinderen hebben. Daarnaast ben ik bezig een aantal interviews met volwassenen die dergelijke gevoelens hebben.

Hoewel ik zeer geïnteresseerd ben in dit soort gevoelens en contacten, heb ik dergelijke gevoelens zelf niet en heb ik er door mijn leeftijd en omstandigheden ook geen ervaring in mijn omgeving mee. Mij ontbreekt hierdoor de emotionele beleving van mensen die dit zelf wel ervaren hebben of ervaren.

Ik beschouw dit als een handicap voor mijn onderzoek. Ik zou u daarom willen verzoeken om mij uw eigen ervaringen te schrijven als u óf in uw jeugd zelf contacten met een volwassene hebt gehad, óf zelf erotisch of seksuele gevoelens voor kinderen hebt en wellicht contacten, óf als u de ouder van een kind bent dat dergelijke contacten heeft of heeft gehad. Ook kinderen die hierover aan mij willen schrijven

zijn van harte welkom. Zo u belangstelling hebt voor mijn enquête, belt u mij dan even, dan stuur ik hem u toe. Aan het eind van het onderzoek zal een eindrapport verschijnen dat aan zoveel mogelijk instanties zal worden toegestuurd. Ik zal uw reacties hierin zoveel mogelijk verwerken. Al uw brieven mogen anoniem zijn (de enquête is dit eveneens) en zullen aan het eind van het onderzoek vernietigd worden. Bij voorbaat mijn hartelijke dank.

Werkadres:
Monica Pieterse
Juridisch Studiecentrum
"Hugo de Groot"
Kriminologisch Instituut
Hugo de Grootstr. 27
Leiden. Tel. 071-149641
toestel 242.
Aanwezig op: maandag,
dinsdag en woensdagoch-
tend.
Huisadres:
Levendaal 132a, Leiden
Tel. 071-144916.

LEZING DR. BRONGERSMA

MAANDAGAVOND 19 JANUARI
zal Dr. Brongersma een lezing geven met als thema " Seks met kinderen en de wet."
Hij zal daarbij praten over de huidige zedelijkheidswetgeving, de voorstellen van de Adviescommissie Zedelijkheidswetgeving (Melai) en zijn eigen visie op deze voorstellen. Er zal gelegenheid zijn, vragen te stellen en over het onderwerp te discussiëren. De lezing begint om 20. u. 20 en wordt gehouden in de kelder van café " De Plak", Bloemenstraat 90 te Nijmegen. De avond wordt georganiseerd door de AWG-Pedofilie aldaar.

plak

Het Nijmeegse emancipatie-café, " De Plak" is sedert enige tijd het thuishonk van de NVSH- Werkgroep Pedofilie aldaar. Nu meldt Achterwerk 'VPRO-Gids, nummer 1 dat er in de oude keizerstad ook een kindercafé is ingericht. Het adres: 1e Waalstr. 44. De naam: ' Onder de Plak uit.'

'Alles is al eens gezegd' sprak Melai. 'Maar er is nog nooit geluisterd' zei NIKS.

Agenda

OA = Open Avond
Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20.00 uur en worden ze gehouden op adressen die in de adreslijst vermeld staan, bij die plaats.

JANUARI

- 14 OA Den Haag
- 16 OA Maastricht (19.30)
- 18 Kindervuist Utrecht
kinderbijeenkomst,
BM-kelder, Oude gracht
247 werf (12.00)
- 19 Thema-avond met Edward
Brongersma in Nijmegen,
Bloemersstraat 90.
- 21 OA Amsterdam
- 22 LWGJ in RASA, Pauwstr.
13a, Utrecht (19.45)
- 24 NVSH-VR in Amershof,
Snouckaertlaan 5
Amersfoort (10.30)

FEBRUARI

- 3 Spreekuur Groningen,
Kraneweg 56.
- 5 OA Rotterdam
- 7 WOPJE, NVSH-pand
Utrecht (11.00)
- 11 OA Den Haag
- 13 OA Utrecht
- 13 OA Zaandam
- 16 OA Nijmegen
Bloemersstraat 90.
- 18 OA Amsterdam
- 20 OA Maastricht (19.30)
- 26 LWGJ in RASA, Pauwstr.
13a, Utrecht (19.45)

MAART

- 3 Spreekuur Groningen,
Kraneweg 56.
- 5 OA Rotterdam
- 7 Congres LWGJ over Her-
ziening Zedelijkheids-
wetgeving, RAI Amster-
dam. (Onder voorbehoud)

**boos
of blij?**

**zin in
helpen?**

**nieuwe
lezer?**

jubiläum

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**